

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

Francie, Španělsko a Andorra 2017

Andorra la Vella

Cestopis - deník

Úvod

Na konci května jsme podnikli první testovací jízdu s naším novým Fordem Custom. Některé věci bylo potřeba dořešit a doladit. Jediné co se nedořešilo, byla občas vyskakující informační hláška v autě. No snad se mi aspoň podaří přesně přijít na to, v jakém stavu se to objevuje. Všechno ostatní se dořešilo a tak nadchází skutečný test dovolené se vším všudy. Jsem zvědav, jak se to bude chovat. No uvidíme.

Den 1

pátek 23.6. 2017, 19°C, 9:00 h, Třebívlice CZ
tacho 1653 km, ujeto 630 km

Ráno dobalujeme poslední věci na cestu. Jakmile je vše hotovo vyrážíme. Jedeme na Most a Chomutov, V Chomutově tankujeme (2183 Kč, 74 l, 29.5 Kč/l, tacho 1697 km). Venku je zataženo a teploměr ukazuje 19°C. Jedeme k Lukášovi. Musím u něj prohodit knihu. Koupili jsme si seznam kempu, když jsme se byli projet na motorkách a prohodili jsme si je. Lukáš chtěl německou a já anglickou. V německé nerozumím ničemu. Mám jen strach, že se tu zasekneme. Znáám to, ale pohoda. Dojedeme k Lukášovi, ale není doma. Je v práci. Knihu mají rodiče a tak jí prohodíme a sedneme si na kafe. Mezitím se dělá pěkně a holky skáčou do bazénu. Přijde mi, že je na koupání docela zima, doufám, že to bude s rýmou po zbytek cesty. Je to zadrženo. Odjíždíme až ve 12:30h. Je to horší než jsem čekal, ale co kam dojedeme tam dojedeme. Teploměr ukazuje 21 °C. Jedeme po dálnici na Cheb a po chvíli jsme v Německu. Najedeme na dálnici směrem na Regensburg. Po nějaké době odbočujeme na Norimberk. Zastavujeme se na parkovišti na jídlo. Auto začíná házet obvyklou hláškou, ale tentokrát docela často. Zjišťuji, že se to

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

projevuje na tempomatu, když se rychlost pohybuje okolo 120 km/h a začne dálnice stoupat. Tempomat přidá a je cítit takové zhoupnutí ve výkonu a vyskočí ona chyba. Na chvíli dojde i k poklesu výkonu. Vypadá to na problém se vstřikem v nízkých otáčkách v tahu. Dojedeme k Heilbronu, kde je zácpa. Je právě už dost hodin. Rozhodujeme se odbočit na Stuttgart a jet dál na jih. Uvidíme, kam dojedeme, podle času se pak rozhodneme kam dál. Před Stuttgartem je také zácpa. Ta je okolo celého města až na výpadovku na Seigen. Teplota je 31°C. Jedeme do Donaueschingenu, kde chceme zůstat v kempu. Do Francie už to nestihneme anebo bychom dorazili hodně pozdě. Zastavujeme ještě na jedno jídlo a potom už dojedeme rovnou do kempu. Je plno. Němci už mají prázdniny a tak je obsazeno. Nakonec se s paní domluvíme a najde nám jedno místo do druhého dne. Kemp se asi naplní až zítra v sobotu. Je tu už vlastně hlavní sezóna. Poprvé používám ACSI kartu. Cena je 17e za auto a dospělé + 2x7 za děti. Platím dohromady 30e. Pak se ubytujeme přímo naproti vjezdu a dáme si večeři. Zastavují se sousedé na pokec. Holky si hned našli kámošku, Vanesu se kterou jezdí na placu okolo recepce na koloběžkách. Vanesa přijde i na večeři. Přinese bublifuk a ukazuje, jaké umí kousky. Udělá bubliny a pak je polyká. Říkám jí, že se z toho po..., koukám, že je to všude stejný. Po setmění dáme koupel a jdeme spát.

Den 2

sobota 24.6. 2017, 24°C, 9:00 h, Donaueschingen D
tacho 2283 km, ujeté 663 km

Vstáváme nějak pozdě. Balíme a po snídani se vydáváme na cestu. Vanesu jsme neviděli, lítala tu dost do noci a tak teď asi vyspává. Zajdu zaplatit za kemp 30,6e Mají tu už po sezóně a pak je kartu jen 10% sleva, ale ceny co jsou v katalogu, platí jen mimo sezónu. Jedeme přes kopce do Freiburgu. Cesta ubíhá rychle i projetí města je bez problémů. Za chvíli jsme na dálnici u Rýna. Jedeme kousek podél něj a pak přes most vjíždíme do Francie. Jedem dál po dálnici na Belfort. Platíme mýto 2,8e. Několikrát zastavujeme na pauzu a jídlo. U Beziers opouštíme dálnici a platíme další mýto 7,7e. Jedeme dál mimo dálnici na Lons le Saunier a dál na Bourg en Brese. Zastavujeme u supermarketu Intermarche v Paray. Zajdeme nakoupit trochu zásob. Také tu natankujeme (77e, 67 l, 1,15 e/l, tacho 2594 km). Mají tu levnou naftu a je značená jako Gasole. Jedeme dál a na dálnici se vrátíme před Lyonem. Po obchvatu objíždíme město a pokračujeme dál na jih. Teplota stoupla na 33°C. Zatahuje se a projíždíme postupně dvě přeháňky. Ještě zastavujeme na jednu pauzu a jídlo. V Bagnols opouštíme dálnici. Platíme mýto 15,5e. Jedeme do Pont St Esprit, kde jsme už několikrát byli v kempu, ale tentokrát chceme jet o kus dál do kempu, kde jsem byl loni s motorkou. Jedeme do St. Martin. Dorazíme tam ve 21h. Seženu jednoho pána, abychom se dostali přes bránu do kempu a mohli se ubytovat. Uděláme si večeři a za chvíli je už tma. Vedle hraje nějaká hudba, rozhodujeme se tam jít podívat. Je pěkně teplá noc, tak proč jít spát. Jdeme uličkami podle hudby a najdeme nějakou restauraci, kde hraje kapela. Posadíme se a dáme si nějaké to místní červené po dlouhé cestě. Holky trsají na parketu, tak je docela sranda. Jsme tu do půlnoci. Kapela to balí a tak se vrátíme zpět do kempu také. V dálce se blýská a vypadá to, že asi v noci sprchne. Byl jsem tu několikrát a v noci tu dost často přšelo, ale pak přes den je zase pěkně.

Den 3

neděle 25.6. 2017, 31°C, 9:00 h, St. Martin Ardeche F
tacho 2946 km, ujeté 0 km

Vstáváme ráno a venku je pěkně. Jdeme do centra, které je kousek od kempu. Hledáme nějakou pekárnu. Nakonec najdeme několik pekáren a obchodů přímo na hlavní ulice

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

vedoucí na náměstí. Na malém náměstí jsou také turistické informace. Otvírají až v 10h, tak se tu zastavíme později po snídani. Vracíme se do kempu, kde si uděláme snídani. Vracíme se do centra a jdeme do turistických informací, kde zjišťujeme informace o trekingu (hikingu) kaňonem Ardeche. Cesta vede podle turistických bílo-žlutých značek přímo z centra. Jdeme okolo řeky proti jejímu proudu. V první zatáčce uhýbáme ze silnice a jdeme k řece. Rostou tu stromy, keře a tráva. Na zemi je písek a kameny. Sem tam tu jsou větší kameny. Jdeme stále pod stromy okolo řeky a o něco později se dostáváme do kaňonu. Ten se postupně zužuje a po chvíli už jdeme po skále vedle řeky. Stěny se pomalu zvyšují. Na řece jezdí spousta lidí v kánoích. Ty se tu všude pronajímají. Lezeme po a přes kameny. Okolní skály a dno je vymleté od vody. Jsou tu malá jezírka, tunely a podobné útvary. V jedné zatáčce je pěkně vymletý břeh v pískovci a tvoří tak zajímavou vlnu. Dojdeme až k jedné malé pláži pod vysokou skálou, kde je i kemp. Dostáváme se zase mezi stromy. Dojdeme k další zatáčce, kde je kamenitá pláž. Děláme si tu zastávku a holky se tu koupou. Na druhé straně řeky je pěkně vysoká skála. O něco později jdeme kus dál, cesta vede po skále. Kaňon se víc a víc zužuje, Dojdeme ke skále a jdeme několik metrů nad vodou. Lezeme po římse a držíme se železného zábradlí ve skále. Nejednou přicházíme na konec, kde je jakési zábradlí. Poslední značka je asi 3 m před tímto zábradlím. Nevíme kudy dál. Z venku po skále to nejde. Dolů je to tak 5m. Vracíme se kousek zpět a potkáváme nějaké lidi z kempu. Říkají, že se musí jít jeskyní. No žádnou jeskyni jsme po cestě neviděli. Vracíme se zase zpět k zábradlí a nemůžeme nic najít. Dole jde jeden pán směrem k nám. Volám na něj, jestli neví jak se dostat dolů. Říká, že nám to ukáže. Najednou někam zmizí a slyšíme ho, jak šramotí uvnitř skály, která je vedle nás. Po chvíli za námi pod tou značkou na skále z takové malé díry vyleze batoh. Koukáme do díry a to je ta jeskyně. Tak to by nás asi nenapadlo. Pan se vyplazí s díry jako had. Skála na zemi je pěkně vyleštěná. Lezeme dovnitř a jdeme prozkoumat, jak to vypadá uvnitř ve skále. Po průlezu se dostaneme do malé jeskyně, kde je díra tak 4m hluboká. Ve skále jsou železná oka, která slouží jako schody a žebřík zároveň. Slézáme schody a dostáváme se na skály dole u řeky. Začíná to být zajímavější a také obtížnější. K tomu teplota tady v kaňonu se pohybuje tak okolo 35°C. Spotřebováváme zásoby vody docela rychle. Dál je kus cesty v pohodě. Dostáváme se na skálu a zde už je to hodně náročné. Pod námi je několik metrů skály a pak rovnou voda. Je to už přímo lezení po skále a držíte se při tom zábradlí. Problém je, že kousek zábradlí chybí. Docela mazec, ale nakonec ho zdoláváme. Dostaneme se na velké kamenité pole. Lezení přes kameny je hodně pomalé a musíme hledat cestu jak a kudy se dostat dál. Tento kus cesty nám zabral spoustu času a také nám dochází voda. Dojdeme do zatáčky, kde nějaké děti zaparkovali s kánoí a z kamenů skáčou do vody. Za kameny je to zase dál po skále. Jsme asi 2 zatáčky před 180° zákrutou, kde se řeka vrací a je druhý kemp. Původně jsme chtěli dojít sem, ale lidi, které jsme potkali, říkali, že je to hodně náročné a poslední úsek šli přes 5 hodin. Rozhodujeme se vrátit a v prvním kempu doplnit zásoby vody. Šli jsme poslední kousek po kamenech hodinu. Tak to bychom s holkama asi nedaly. Už takhle nám to nazpět vyjde jen tak tak s vodou, kterou máme u sebe. Zastavujeme se na pláži u kempu, kde si holky dávají zase kupačku. Já jdu do restaurace koupit vodu za 2e. Rozhodujeme se vydat se nahoru k silnici. Vezme nás jedna paní autem, která byla také dole na pláži. Cesta je Offroad po šutrech a skálách. Je to docela daleko. Dostaneme se na parkoviště. Paní jede na druhou stranu a tak nás tu vyloží. Na cestu pěšky by to asi nemělo smysl. Pokud bychom měli jít pěšky, bylo by lepší se vrátit okolo řeky stejnou cestou. Stopneme si auto. Pán nás tam chce nacpat všechny. Někoho na sedačky a někoho do kufru. Říkám mu, aby z toho neměl problémy s policií, že raději stopneme někoho dalšího. Nakonec jedem Káťa s Ally a my s Laurou stopujeme dál. Vezme nás rodinka, která šla z kempu. Vyloží nás až u značky asi 300 m od kempu. Vezmeme to přes město, chceme zjistit nějaké informace o kánoích na zítřka, ale už je všude zavřeno. Ještě pokecáme s pánem z krámu s vínem Cotes du Rhone, který je hned pod kempem. V kempu pak odpočíváme.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

Den 4

pondělí 26.6. 2017, 27°C, 9:00 h, St. Martin Ardeche F
tacho 2946 km, ujeté 343 km

Vstáváme a venku je zataženo. Jdeme do centra dokoupit nějaké zásoby a hlavně něco k snídani. Zjišťujeme informace o pronájmu kajaku na plavbu kaňonem. Půjčí vám kajak a ostatní nezbytné vybavení. Sud na věci, autobusem vás odvezou nahoru proti proudu za Pont de Arc. Pak projede kaňonem až na kraj St. Martinu, kde se končí a vrátíte se zpět ke kanceláři, odkud jsme ráno vyjeli. V první kanceláři na náměstí chtějí 80e a v druhé 62e. Odjezd je v 8:30, problém je, že dnes už nic nestihneme. Všichni už odjeli. Vracíme se zpět do kempu. Nechce se nám čekat celý den navíc. Pojedeme dál a případně se tu stavíme na zpáteční cestě. Jdu zaplatit za 2 noci (21 e na den). Zabalíme a po 10 h se vydáváme na cestu. Jedeme do Chatoneauf du Pape. Je to asi jen 40 km, tak jsme tam za chvíli. Počasí není nic moc, ale jdeme se cournout po městě. Procházíme si uličky s vinnými sklepy a zajdeme se podívat na hrad. VINO tu mají od 15e ročníky 2014 a 2015. Zastaváme se na zmrzlinu. Kopeček tu stojí 2e. Venku prší. Vracíme se zpět do Camperu. Odjíždíme a vracíme se směrem k dálnici. Jedeme na Avignon a dále na Nimes. Dostaneme se do zácpy u bouračky na kruhovém objezdu. Je to samozřejmě ucpané kamiony. Přejíždíme přes ostrůvek na nájezdu ke kruháči. S osobákem by to nešlo. Najedeme na dálnici směr Barcelona. Několikrát po cestě stavíme na jídlo, kafe a WC a podobně. Pod Montpellierem zase začíná pršet a prší až ke sjezdu do Perpignanu. Opouštíme dálnici a platíme mýto, jen jsem si nezapamatoval kolik. Míříme do Argeles sur Mer a dál na Collioure, kde máme vyhlídnutý kemp. Přejedeme přes kopec a sjíždíme přímo do centra. Cedula ukazují na kemp v centru, ale žádný tu nemůžeme najít. Je to tu samá jednosměrka, ale městečko je to malé a pěkné. Dáváme si ještě jedno kolečko a zase nic. Zaparkujeme na parkovišti u vojenské pevnosti. Voláme do kempu a majitel nám vysvětluje cestu. Musíme se vrátit na vrchol kopce a hned odbočit doprava. Jedeme a kemp najdeme snadno. Z druhé strany totiž cedula nebyla. Zastavujeme v kempu a jdu na recepci zjistit co a jak. S ASCI kartou dostáváme slevu 10 e na den. Ubytujeme se a vydáváme se k moři. Koukneme se na pláž. Napravo je skála a podle turistických značek přes skálu vede cesta do města Collioure, je to asi 30 min. Cesta vede, okolo vojenských pevností. Je tu stará i nová. Také je tu několik bunkrů z 2 světové války. Zajdeme do centra a procházíme se uličkami se suvenýry. Hledáme obchod. Kousek za přístavem a pevností, které jsou vlevo od silnice je malý Carefour. Nakupujeme jídlo, než nám zavřou. Obcházíme pevnost v centru okolo moře. Na druhé straně je zátoka s pláží. Je už dost pozdě, tak podrobnější prohlídku necháme na jindy. Času bude ještě dost. Vracíme se do kempu. Venku je stále zataženo. Do kempu se vracíme přes kopec po silnici. Je to sice nahoru a dolu, ale trvá to jen chvíli.

Den 5

úterý 27.6. 2017, 32°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujeté 0 km

Vstáváme a venku je modro bez jediného mráčku. Jdeme si udělat snídani. Zajdu na recepci a bagety jsou jen na objednávku. Musí nám stačit zásoby, které jsme nakoupili včera podvečer ve městě. Máme teda všechno jen kromě čerstvé bagety. Po snídani se dělá teplo a tak se jde k moři. U moře trávíme celé dopoledne. Vracíme se zpět do kempu. Zjišťujeme, že je už po 12h. Děláme si oběd a dáváme si kafe. Bez toho se polední relax neobejde. Po poledním odpočinku se vydáváme do města. Jdeme stejnou cestou jako včera. Jdeme na pláž a dál přes kopec. Zajdeme do centra a procházíme si staré uličky s malými krámkami. Jsou to staré kamenné domy s okenicemi. Chodníky jsou celé vydlážděné. Prodávají tu samé „umění“. No spíš je to taková domácí ruční výroba

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

suvenýrů pro turisty. Na konci uličky domy končí a dostáváme se k molu, které chrání zátoku s přístavem. Po pravé straně je kostel a věž s hodinami. Ta tvoří dominantu zátoky. Před námi je malá pláž. Zajdeme se podívat na molo za pláží a na jeho začátku je postavená malá kaplička a na druhém konci je malý maják. Uděláme si tu foto a vrátíme se zpět do města. Jdeme okolo moře, kde je několik obchůdků, restaurací a kaváren. Město je taková pevnost a ta byla dřív obehána zdí. Projdeme jednou bránou v hradbách a za nimi je malinkaté náměstí. Najdeme tu i turistické informace, které jsou uvnitř jedné místnosti, která je součástí hradeb. Opačné strany pak tvoří úzké dvou až tří patrové domy s různě barevnými fasádami a okenicemi. Zajímavé jsou také balkóny, které mají kované zábradlí. V přízemí jsou opět kavárny a restaurace, před nimi jsou rozestavené stoly s židlemi. Přes náměstí jsou natažené praporky, a uprostřed rostou dva velké stromy. Vracíme se zpět na nábreží. Na jeho konci do moře ústí kanál a na druhé straně je pak stará pevnost. Kanál slouží i jako parkoviště pro auta a motorky. Obcházíme pevnost okol hradeb. Na druhé straně se jdeme podívat kousek na kopec, který je na druhém konci zátoky. Vracíme se k pláži, kde si holky hrají a koupou se v moři. Je tu park s několika lavičkami a houpačkami. Vracíme se okolo pevnosti u moře zpět k centru se starými uličkami. Jezdí sem vojáci v neoprenech a plastovými zbraněmi, kteří tu trénují na moři a hrají si na vojáčky. Procházíme se ještě dalšími uličkami a pak se vydáváme cestou na kopec směrem z města. Po pravé straně máme novou vojenskou pevnost a cvičiště pro vojáky. Vracíme se zpět do kempu. Venku to začíná nějak foukat a tak odpočíváme v kempu. Holku lítají okolo na koloběžkách. Na příjezdu je takový kopeček a pak zatáčka. Samozřejmě, že jezdí z kopce a pak tou zatáčkou. Tak si tak říkám, která si dá první na.... Relaxujeme v kempu, řádně vybavení si dáváme místní červené víno. Venku je stále pěkně a teplo. Místní vrabčáci jsou docela ofrkli a vlezou si i do hrnce od večere aby dojedli zbytky. Později si jdeme dát koupel. Po koupelně lezou gekoni. Holky je chodí pozorovat.

Den 6

středa 28.6. 2017, 23°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujeté 0 km

Dnes je venku zataženo. Na koupání to dnes asi nebude. Rozhodujeme se jít po snídani podívat do Argeles sur Mer. Vydáváme se ven branou, kterou chodíme k moři. Nejdeme doprava k moři, ale jdeme na druhou stranou. Jdeme po cestě a po chvíli dojdeme k jinému velkému kempu. Do města se dá jít dvěma cestami. Jedna vede rovnou podle kolejí po cestě a druhá pěšinou přes kopce po pobřeží. Druhá cesta je zajímavější. Vydáváme se tedy po ní. Jdeme přes louku okolo plotu kempu směrem k moři. Na skálách okolo rostou a kvetou Agave a Opuncie. Počasí je zatím stále stejné, ale vpředu za městem jsou vidět černé braky a bouřka. Dnes vyrazila spousta lidí na courání po pobřeží. Počasí vodním sportům dnes holt nepřeje. Déšť se k nám pomalu přibližuje. Doufám, že to stihneme dojít aspoň na kraj města a někde se schovat než začne pršet. Scházíme z kopce dolů a jsme na jakési točně. Je to vlastně slepá ulice, která se tu otáčí nazpátek. Začíná kapat. Jdeme ulicí a hledáme nějaké místo, kde se můžeme schovat. Během chvíle už prší docela pěkně. Schováme se pod střechou jednoho baru, který je i v LP. Nedá se nikam jít. Chvilími jsou to naprosté přívaláky. Silnice se mění v potok. Jsme tu schovaní asi přes hodinu. Pak najednou přestane a udělá se pěkně. Jdeme dál do centra města. Dojdeme na kruhový objezd, odkud jezdí nějaký vláček pro turisty do centra. Jdeme přes park k přístavu. Před námi je kanál s loděmi. Musíme kanál obejít. Jdeme vlevo k silnici a přesní se dostáváme na druhou stranu. Dojdeme na parkoviště a z něho můžeme jít k hotelům napravo anebo do centra směrem vlevo. Jdeme do centra vlevo. Později jsme zjistili, že vlevo jsou jen okrajové čtvrti města, kde nic není. Lepší je jít podél moře po promenádě a v centru promenády se pak vydat do města. Jsme na

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

kraji Port Argeles. Šli jsme dosud po žluté turistické značce., která vede vlevo na druhou stranu silnice. Dojdeme k nějaké mobilheimové nadaci / resortu. Zase trošku poprchává. Schováváme se u nadace pod stromy. Jdeme dál přes kruhový objezd a za ním se vydáváme doprava. Dostáváme se do apartmánové čtvrti, která se tu právě staví. Místní sem chodí venčit psy a tak to tu vypadá jak v hovnovém království. Chůze po chodníku vypadá jako, když holky skáčou panáka. No je to humus. Vzpomínám si, jak jsme byli s holkama loni v La Londě, kde to na promenádě vypadalo dost podobně. Je to za trest mělo by se s tím něco udělat, hlavně, že má každý dobytek psa. Po ulici dojdeme, k ulici Route de Collioure. Jdeme po ní dál a je tu docela mrtvo. Ani autobusy moc nejezdí. Dojdeme k dalšímu kruhovému objezdu a kousek pod ním se dáváme zase doleva a ulicí Boulevard Eduard Herriot. Dojdeme na malé parkoviště, kde je i větší obchod Carefour. Zajdeme si koupit něco k jídlu. Zase se přizene přeháňka a tak se schováváme u vchodu školy. Po tom co přestane pršet, projdeme na ulici Avenue de la Liberation a po ní se vydáváme vpravo zpět k moři. Projdeme okolo stadionu a dostáváme se k silnici na proti je hezká ulice Route de la Mer. Je tu úzká silnice a vedle je chodník. Taková pěší a cyklistická zóna. Mezi silnicí a chodníkem jsou modré kovové patníky a zábradlí. Jsou tu pěkné domy se zahradami a okolo jsou stromy. Je to tu pěkné, ale je to také prázdné. Procházíme si ulicí a zase se přizene další přeháňka. Schováváme se pod stříškou u garáže. Nakonec dojdeme k parku a na druhé straně je benzínová pumpa. Je tu spousta kempů, ale takové ty samé přelidněné vesnice kousek od moře. Jdeme po ulici k moři. Přecházíme potok. A dojdeme na kruhový objezd u promenády. Na promenádě je spousta obchodu a restaurací. Prodávají tu klasické plážové vybavení. Projdeme k moři, kde je promenáda a kousek za ní už jen písčité pláž. Na té jsou jen rackové. Je docela zima a fouká to tu. Okolo promenády jsou oleandry a palmy. Jdeme po promenádě směrem zpět k přístavu. Žene se zase další přeháňka a tak se jdeme schovat na souběžnou ulici s promenádou, kde se chceme schovat. Po této ulici dojdeme nakonec do přístavu, kde jsme do 10 min. Je tu centrum s obchody a cestovními kancelářemi. Pořádají tu výlety po okolních městech a zátokách. Dnes je moře docela rozbouřené a tak nic nejezdí. Napadlo mě, že bychom mohli jet zpět lodí do Collioure. Venku zase pěkně leje a tentokrát tu vypadá na díl. Také je docela pěkná zima a fouká. Bohužel nejde ani nějaký autobus. Nebo se mi to nepodařilo zjistit. Vysvětlují mi, že dnes nic nejede. Jdeme si sednout do restaurace na jídlo a vínko. Stejně se nic jiného dělat nedá. Mám jen strach, přeháňky přicházejí docela často, tak jestli stihneme přejít zpět do kempu. Tam není kde se schovat. Projdeme přes parkoviště, kde jsme na začátku špatně uhnuli. A vracíme se stejnou cestou zpět. Dojdeme zpět na kraj města. Venku to vypadá celkem pěkně a tak se rozhodujeme jít dál zpět do kempu. Snad to stihneme a nezmokneme. Vezmeme to okolo kolejí. Cesta na začátku nás, ale zavede na druhou stranu někam do lesa. Všude je bláto a klouže to. Musíme se vrátit zpět a jít na druhou stranu. Zajdeme se podívat ještě na nějakou vyhlídku u moře. Je tu pěkný výhled na celé Argeles. Vracíme se po cestě vedle kolejí a po chvíli jsme u toho kempu na rozcestí. Zezadu se to zase začíná kazit a tak trošku spěcháme. Po chvíli jsme v našem kempu. Jakmile dorazíme zpět, začíná zase pršet. Zalezeme si do camperu a odpočíváme. Tentokrát prší docela dlouho, tak to vypadá, že jsme se vrátili akorát včas. Nakonec jsme toho prošli docela dost a ani jsme nezmokli. Někteří lidé to nestihli a byli promočení na kost.

Den 7

čtvrtek 29.6. 2017, 25°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujeté 0 km

Dnes je venku zase zataženo. Je to skoro stejné jako včera. Děláme si snídani a pomalu se dělá pěkně. Vydáváme se do města. Procházíme si místa kousek dál od zátoky a na druhé straně za zátokou. Zastavujeme se v jednom obchodě s vínem. Je přes ulici od Carefouru a o kousek dál směrem do kopce. Ochutnáme a pokecáme s paní prodavačkou.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

Rozhodujeme se koupit něco až později, abychom to nemusely tahat celou dobu v batohu na zádech. Na zpáteční cestě něco pokoupíme, doplníme zásoby a vracíme se zpět do kempu. Ve 13h jsme v kempu a uděláme si oběd. Po kafe pauze se vydáváme k moři. Chvilí se tu s holkama koupeme, ale moře je docela studené. Koukáme zase směrem k Argeles a začíná se zase zatahovat. Vypadá to, že dopoledne se to vybere a odpoledne se vrací mraky z hor a začne pršet. Asi to dopadne jako včera. Rozhodujeme se vrátit se do kempu, než začne pršet. Nechali jsme otevřená okna u Campru, tak ať tam nemáme mokro. Po cestě už začíná kapat. Po chvilce jsme v Camperu a venku je tentokrát pěkná bouřka. Leje a hřmí. Když přestane, uděláme si něco k jídlu a po chvilce přichází zase další vlna deště. Leje asi dvě hodiny. Teplota klesla na 20°C. Nic se nedá dělat a tak si holky malují a tak podobně. Po večeři už nikam nejdemo a jen relaxujeme v kempu. Konečně přestává pršet, ale je stejně pořád zataženo. Koukáme na předpověď počasí. Zítra by mělo být zataženo a pak už by mělo být snad líp. No tak se necháme překvapit. Chtělo by se to trochu ohřát. Později se zastaví sousedé z GB a pozvou nás k nim na pokec. Tak jdeme. Holky ještě lítají po kempu a o něco později je dáme spát. My se sousedy posedíme asi do půlnoci. Soused je už trochu unavený a tak se vydáváme spát všichni.

Den 8

pátek 30.6. 2017, 27°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujetu 0 km

Dnes ráno je venku docela jasno. Tak se po snídani vydáváme hned k moři. Jestli to bude tak jak si myslím, tak se to zase po obědě okolo 14h zkazí. U moře je docela fajn, jen voda je studená. U moře jsme celé dopoledne. Později se v dále zase začíná zatahovat. Vracíme se do kempu. Je 14h. Uděláme si jídlo a po obědě jdeme do města. Venku se zatáhlo, tak nemá cenu sedět v kempu. Dnes je v centru spousta lidí. Je tu spousta dědů v uniformách. Vypadá to na nějaké setkání vojenských veteránů. Později jsme zjistili, že se jednalo o pohřeb jednoho z nich. Dojdeme k pláži za pevností a holky se tu ještě koupou. Dnes aspoň zatím neprší. Odpoledne se vracíme do kempu. Na koupání to už není. Jdeme se podívat na skály mezi kempem a Collioure. Je tu několik strážných věží. Jsou propojené příkopy a jedna ho má kolem dokola pěkně zachovalý. U druhé koukáme dovnitř jednou střílnou. Vypadá to, že byly propojené s hlavní pevností ve městě a vojáci se příkopy přesouvali na stanoviště ve věžích. O kousek níž jsou betonové pevnosti pro děla z 2 světové války. Ty hlídaly zátoku u města. Lezeme po louce a začíná foukat. Po chvilce zase drobně prší. Schováváme se v jednom bunkru, Jsou docela zdevastované a postříkané sprejery vandaly. Nechápu, co ty jejich hnusárny mají znamenat. Hlavně že tím všechno zničí. Staví tu okolo nějaké ploty. Asi se tam později, už nepůjde dostat. Vracíme se zpět do kempu. Slezeme ze skály a schováváme se u průchodu na schodech. Zase prší a tak musíme počkat, až to trochu přestane. Dojdeme do kempu k campu, kde zalézáme a čekáme, až přestane pršet úplně. Později si uděláme večeři a jdeme spát.

Den 9

sobota 1.7. 2017, 25°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujetu 0 km

Vstáváme a venku je konečně naprosto modro. Také je i o něco tepleji než v posledních dnech. Loučíme se sousedy z GB. Dnes odjíždějí. Vydáváme se k moři. Je pěkně, ale fouká to. Zase jsou pěkné vlny. Několik studených dní a deště se podepsaly na teplotě vody. Jsou tu kamínky a moře je nádherně čisté. U moře jsme zase do 14h. Vracíme se do kempu, kde si uděláme oběd. Jdeme zase přes skálu a okolo starých pevností se dostaneme na silnici na kopci, kudy chodíme do kempu. Jdeme se podívat ještě na dvě

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

pevnosti na druhé straně silnice. Je tu i vodojem. Holky u něj zahlídli nějakého hada, ale já ho bohužel neviděl. Káťa se bojí a dál jít nechce, asi se bojí, že by ji had sežral k obědu. Venku fouká a my se vracíme zpět a jinými uličkami po schodech a mezi domy jdeme dolů do centra města. Dnes stále svítí slunce a je pěkně. Jdeme se podívat do pevnosti v centru. Jmenuje se Fort Rooyal Collioure a vstup je od ústí kanálu u přístavu v zátocce. Vstupné je 4e pro dospělého a děti do 12 let mají vstup zdarma. Procházíme si celou pevnost. Je tu spousta místností, chodeb a nádvoří. Nejdřív jdeme po cestě za prvními hradbami. Projdeme bránou a dostaneme se do chodeb, které tvoří bludiště v horních hradbách. Dostanete se tudy k různým střílnám kolem dokola celé pevnosti. Vycházíme na horním nádvoří. Kolem dokola jsou různé domy a místnosti s pěknými dřevěnými stropy. Procházíme se místnosti v různých domech. Některé mají i tři patra. Dostanete se do různých koutů pevnosti. Jsou tu vystavené i nějaké malby za šílené sumy peněz. Na nádvoří je studna a okolo jsou hradby. Procházíme se po hradbách vedoucí na všechny strany. Strávíme tu celé odpoledne až do 19h. Vracíme se do města a jdeme ještě do krámu koupit nějakou bagetu. Starými uličkami u zátoky s přístavem se vracíme k silnici. Zajdeme se podívat do jedné slepé ulice s pěknými malými barevnými domky. Před jejich vchody je spousta kytek ve květináčích. Vracíme se na ulici vedoucí z města. Jdeme zpět do kempu. Uděláme si večeři a relaxujeme u camperu.

Den 10

neděle 2.7. 2017, 20°C, 9:00 h, Collioure F
tacho 3289 km, ujetu 391 km

Vstáváme a jdeme se podívat na recepci na předpověď počasí. Stále se to tu posouvá a sále je to stejné. Koukám v tabletu na předpověď ve Španělsku. Je tam podle předpovědi 35 - 38°C. Neuvěřitelný rozdíl o asi 200 km dál. Dáme si snídani a jdeme se podívat k moři. Venku fouká a honí se zase mraky. Dnes to nebude ani na to vlézt do vody. Ta je studená a venku je jen 20°C. Nikdo tu není, ani se tu moc dlouho být nedá. Nemá cenu tu asi trávit další den a čekat jestli se to zlepší. To by si holky vodu moc neužili. Zabalíme camper a já zajdu zaplatit za kemp. Platím za 6 nocí 164 e. Je 12h a po chvilce opouštíme kemp. Jedeme na kopec a pokračujeme po silnici směrem na jih. Jedeme po pobřeží po D914 na Cerbere. Jsou tu nádherné zátoky a malé městečka s plážemi. Lidé se moc nekoupou, ale dost jich cestuje po okolí a vyhlídkách na moře dole pod skalami. Po pár kilometrech vjíždíme do Španělska. Silnice se mění na hranicích N260. To je ta, kterou jsem loni projel skoro celou na motorce. Po pobřeží dojdeme do Platja Grifeu, poté se silnice začíná odklánět do vnitrozemí. Jedeme směrem na Figueres. Sotva odjedeme kousek od moře, mění se krajina a zvedá se teplota. Zastavujeme na krátkou pauzu. Okolní tráva je najednou suchá a hlína okolo vyprahlá. Silnice se narovná a cesta ubíhá rychle. Dojíždíme na kraj města a jedeme do centra. Trošku tu bloudíme. Široká silnice se ztrácí v centru ve spoustě úzkých ulic. Je to tu samá jednosměrka. Nejdříve se vracíme zpět na první kruhový objezd, jestli jsme někde nepřehlédli odbočku. Na tomto kruhovém objezdu N260 vede směr do centra, kudy jsme už jeli. Dojedeme znovu k parku a opět není nikde nic značeno. Zkouším zapnout navigaci, ale zjišťuji, že tam není Španělsko. No super tak to mě fakt nenapadlo. Jezdíme centrem a snažíme se najít nějakou ceduli ukazující směrem na Besalu a nebo Ripol. Ráno mě chytly záda, tak je to dneska docela mazec. Nevím ani jak si mám sednout. No беру si nějaké prášky, tak to docela jde přežít. Nakonec najdeme směr na Olot. Vracíme se zase na N260 a jedeme dál. Silnice je zase široká a jede se pěkně a rychle. U Besalu najedeme na dálnici A26 je neplacená. Jedeme po ní do Olotu. Zde se N260 odděluje od dálnice a vede nahoru na pasu směrem na Ripol. Tam nechceme, tak se vracíme zpět dolů do údolí do města. Nikde není žádná značka. Navigace nefunguje, tak se vracíme k mapě. Směr máme, ale nejsme schopni najít žádné značení. Zastavujeme na benzínce a s místními se domlouváme kudy dál. Máme jet na Vic. Je to po nějaké místní silnici C152 přes asi 5

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

kruhových objezdu rovně a pak na posledním odbočit. No tak to jsem na to sám zvědav. Projedeme kruháče podle rady a na posledním za městem už je značka ukazující Manlleu a Vic. Kousek za městem jsme zase na široké hlavní silnici C-37. Jedeme k horám a projíždíme několika tunely. Jeden z tunelů je dlouhý 4,5 km. Před Manlleu najíždíme na dálnici C-17 a u města Vic najedeme na C-25. Krajina už je úplně jiná a teplota je 34°C. Jedeme po dálnici dál na Manresu. Zastavujeme se na benzínce na dotankování (80 e, 73 l, 1.1 e/l, tachy 3515 km). Dálnice je neplacená a vede dál na Lleidu a dál na Zaragozu. Ve Frage sjíždíme z dálnice a jedeme do centra. Koukám na obchod, kam nás předloni dovel místní pán. Teď už je vše zavřeno. Najedeme na N211 a podjedeme dálnice. Jedeme do pouště na Mequinenzu. Projíždíme okolo přehrady a jedeme rovnou na Caspe. Po asi 50 km jsme v kempu u jezera. Teplota se stále drží přes 32°C za jízdy. Vystupujeme a já jdu na recepci vyřídit papíry. Cena je 25 e na den s ACSI kartou. Což je paráda. Koupě karty se vyplatila už několikrát. Vracím na recepci kartu, kterou jsem loni na motorce zapomněl vrátit. Paní je docela ráda a směje se, že to vyřizovala také ona. Zaparkujeme auto napravo od recepce. Jdeme hned s holkama k bazénu. Po návratu chceme auto připojit k elektrice, ale tady nahoře jsou jen slabé jističe 5A. Musíme se přesunout do spodní části, kde jsou samo campery a karavanu. Zde jsou jističe různě namíchané. Jsou tu 32A, 12A, 9A, 6A, 5A a 2A. Najdeme jeden s 32A tak se poblíž ubytujeme a připojíme se na něj. Naproti nám jsou sousedé z GB. Mají stejný karavan jen od VW. Po chvíli jsou u nás a zvou nás na Gin s tonikem. Tak nám rozbalování, upadne jako kladivo hrobníkovi v jednom českém filmu, když slyšel o pivu ze sedmého schodu. Zajdeme na pokec. Později jdeme dodělat auto a udělat večeři. Večer ještě posedíme se sousedy. Venku je parádně. Teplá a pohoda. Sedíme venku u sousedů do půlnoci. Ukazují mi jejich camper, který mají upravený na zakázku. Je to opravdu paráda. Ukazují, kde co mají. Vesměs je to na stejno jako u nás. Lidí tu také moc není, je tu prostě klid a pohoda. Také už tu není moc rybářů, ti jsou tu asi víc na jaře a na podzim. O půlnoci je 30°C.

Den 11

pondělí 3.7. 2017, 22°C, 9:00 h, Caspe SP
tachy 3680 km, ujeté 138 km

Vstáváme a hned ráno je venku naprosto modro. Andrew se ženou balí a odjíždějí. O kousek dál se od jednoho stanu ozývají rány a nějaké hekání. Tak pozorujeme co se to děje. Nějací pacienti vytáhli z auta činky a dělají si tu posilovnu v přírodě. No to je nápad naložit auto činkami a jet na dovolenou. Myslel jsem, že jsem už asi viděl všechno, ale pokaždé mě ty lidi něčím překvapí. Po snídani se jedeme s holkama podívat do pouště Los Monegros. Jedeme na Caspe a dál na Barbastro a Sarinenu. Jedeme kousek mimo silnici po šotolině. Zajedeme kousek mimo silnici a jdeme se podívat kousek po okolí. Zajedeme do Castejonu de Monegros. Zaparkujeme za školou, odkud vyrážíme na zdejší hrad Ermita de san Sebastian. Jdeme nahotu po cestě za městem. Dojdeme na malý kopeček k rozcestníku. Vede odsud i několik turistických tras. Zajdeme na prostranství před vchodem a koukáme se na okolní poušť a malé městečko nebo spíš vesnici pod námi. Hrad je bohužel zavřený. Podle stavby a velikosti ti vypadá, že uvnitř bude jedna velká místnost. Vracíme se pomalu zpět k autu. Z kopců za městem jede několik motorkářů na kroskách. Užívají si tu spousty kilometrů off-road ježdění v naprosto jiné krajině než na kterou jsme od nás ze střední Evropy zvyklí. Dojdeme k camperu a vracíme se stejnou cestou do Caspe. Zajedeme do centra do obchodu. Problém je, že na malém parkovišti před supermarketem asi nezaparkuji. Hledám raději jiné místo za benzínovou pumpou hned vedle. Musí se objet dokola, ale je za ní větší parkoviště. Zde zaparkujeme bez problémů. Je tu teda pěkný bordel. No o malinko větší než u nás. Jdeme doplnit zásoby, v kempu toho moc nekoupíme, i když tam malý krámk taky je. Ceny jsou mnohem příjemnější než ve Francii. Holky si dají zmrzlinu, ale při 35°C taje

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoli dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

docela rychle. Po nákupu se vracíme do kempu. Po obědě a kafi se jdeme s holkama podívat k Caspe Lake. Dáme si tu koupačku. Konečně teplo a konečně i o poznání teplejší voda. Na břehu jsou rákosové slunečníky a pod nimi lehátka. Trávíme tu celé odpoledne. Na večeri se vracíme k camperu, kde relaxujeme a trávíme podvečer.

Den 12

úterý 4.7. 2017, 24°C, 9:00 h, Caspe SP
tacho 3818 km, ujeto 111 km

Venku je pěkně a zase modro. Dnes se chystáme na výlet jižně do pouště a do Alcanizu. Po snídani se vydáváme z kempu zase přes Caspe. Najedeme na N211 směrem na jih. Objedeme město a jedeme pěknou kamenitou pouští. Okolo jsou skály, a jak se blížíme k městu, začínají se objevovat olivovníky. Sjedeme do města, přejedeme přes most a na jeho konci je na levé straně parkoviště. Je tu jen několik aut. Tak tu také parkujeme. Vydáváme se do centra. To se nachází na kopci. Přejdeme na druhou stranu a stoupáme na horu do kopce. Cestou koukáme do restaurací a obchodů. Na vršku je větší křižovatka s několika ulicemi. Vlevo od silnice je zvláštní budova se zaobleným průčelím, které podepírají sloupy. Vedle domu pak jsou ulice takové pěší zóny s obchody a restauracemi. Jdeme jednou uličkou vlevo vedle domu. Podlaha uličky je vydlážděná a okolo jsou svítící patníky. Je tu spousta obchodů s oblečením. Dojdeme na konec na nějaké menší náměstí se schody. Další uličkou se vracíme zpět k hlavnímu náměstí. Potkáváme nějakou místní babičku, která nám něco vypráví, ale bohužel jí nic nerozumíme. No aspoň máme lekci španělštiny. Dojdeme na hlavní náměstí Plaza Dean s kostelem Iglesia de santa Maria. Kostel je světle hnědý a velkým vchodem po jeho stranách jsou dvě zvonice. Zahlédneme, jak nad náměstím proletí velký pták. Koukáme, co to bylo a on to byl čáp. Mají hnízda všude nahoře na kostele a na zvonících. Je jich tu opravdu velká spousta. Zajdeme se podívat dovnitř. Na druhé straně jsou domy s podloubími a v nich jsou kavárny. Nikde není nic pořádného k jídlu. Snažíme se najít nějaký obchod, kde bychom si mohli koupit něco k jídlu a pití. V uličkách jsou jen předražené hadry, boty a podobně. Jdeme se podívat na druhou stranu za kostel, ale v této části není už vůbec nic. Sejdeme kousek dolů z kopce a úzkými uličkami se vracíme někam na začátek, odkud jsme šli první uličkou. Najdeme takový nevábny průjezd, kde vedou nájezdy nahoru a schody také. Obcházíme to a na druhé straně najdeme nápisy mercadona. Tak jdeme podle nich. Vedou nás přímo dovnitř toho nevábneho stavení. Stoupáme několik pater po schodech a dostáváme se do podzemního nebo vlastně z našeho pohledu nadzemního parkoviště. To už začíná vypadat jako obchod. Hledáme vchod. Musíme ještě o kousek výše po schodech. Nakonec najdeme velký supermarket s několikapatrovým parkovištěm. Zajdeme do krámu a koupíme to nezbytné. Mají tu i nějaké upečené jídla, tak si tu dáваме rovnou něco k obědu. Ceny tu jsou ještě nižší než v Caspe. Z obchodu vyjdeme na vydlážděnou plochu před ním. Jsou tu lavičky. Chvilku tu pobudeme. Jdeme vlevo a dostaneme se zase k domu se sloupy. Obešly jsme celé město a přitom jsme měly obchodák kousek vedle sebe. Jdeme zase přes náměstí se podívat do parku a na hrad. Teda dřív to asi bylo něco jako hrad, ale dnes je to hotel. Dojdeme na nádvoří u vstupu. Zajdeme se podívat dovnitř. Je tam malá zelená zahrada se stromy a živými ploty. Zajdeme se podívat na jednu menší věž se schody. V podloubích je vystaveno několik kamenných desek a sarkofág. Vracíme se ven a obcházíme hrad kolem dokola. Koukáme za zdí na okolí města a město samotné. Okolo města teče řeka, u které parkujeme. Vracíme se zpět do města a v jedné ulici se zastavujeme v ochodu s olivovým olejem. Kupujeme si tu jeden kanystr domů. Vracíme se k camperu. Projedeme městem na druhou stranu. Tato část je taková komerční. Montované haly a spousta supermarketů. Jedeme se podívat k okruhu, kde se jezdí závody. Okruh je postavený přímo v poušti za jezerem kousek od města u silnice N232 vedoucí na Zaragozu. Jsou tu široké silnice a tříproudé kruhové objezdy. Docela zábavné, když tu po teď není ani noha. Podíváme se

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

na okruh a pak se vracíme stejnou cestou zpět. Zastavíme se ještě na kraji města. Opouštíme Alcaniz a jedeme zpět stejnou cestou na Caspe. Uděláme si zastávku v poušti u jedné zajímavé skály. Po prašné cestě jedeme kus pouští. Výhodou je, že s Customem to fakt jde. Na cestě je uježděná hlína, prach a vyhlazené velké kameny. Auto je vysoké a tak nemá žádný problém přes to přejet. S osobákem by to asi šlo špatně. Měl bych strach, že bych za něco dole chytil. Zaparkujeme u nějaké kaluže. Jdeme se podívat kousek po cestě a lezeme přes vyprahlé kameny. Dojdeme ke skále. Z dálky nevypadala moc velká, ale je to docela slušný kopeček. Z přední strany to nepůjde. Vylezu po svahu s chroštím, až k místu odkud už je jen skála. Obejdu ji dokola a vzadu najdu jedno místo, kudy se dá vylézt na vrchol. Nahoře je skála plochá a je z ní pěkný výhled na okolní poušť. Holky jsou dole nějaké mrňavé. Koukám, že jsme ušli docela pěkný kousek podél jednoho skalnatého hřbetu. Ono to vypadá všechno malé, vzhledem k té vzdálenosti všeho okolo. Jenže když jste dole pod tím tak je 20 m jako nic. Teplota venku byla za jízdy 36°C. Tak si dovedete představit kolik je asi teď tady. Vracíme se zpět k autu. Káťa a holky jsou poprvé v poušti, tak to neznají. Než jsme vyrazili, tak říkali, že je to jen kousek. Nevěřili, že budou mít dost i z toho kousku. Říkal jsem jim, že není problém ta vzdálenost, ale ta teplota. Vracíme se k autu a u auta likvidujeme zásoby vody. Vracíme se zpět na silnici a po ní jedeme do Caspe. Projedeme okolo města a jedeme rovnou do kempu u jezera. Venku je stále teplo a tak se jde k bazénu a k jezeru. Podvečer si uděláme grilovačku v grilovací místnosti, která je tu v kempu všem k dispozici. No je to hnus takhle si tu debužírovat. Ne je to paráda, prostě je to něco jiného, když máte jídlo v lednici a můžete si dát ve 30°C chlazené víno. Po jídle odpočíváme u camperu je to paráda a pohoda. Jen jsou tu otravné mouchy, musíme doplnit vybavení camperu o plácačku. Trochu, ale příjemně pofukuje.

Den 13

středa 5.7. 2017, 25°C, 9:00 h, Caspe SP
tacho 3929 km, ujeté 0 km

Venku je modro. Hned ráno už je 25°C. Po snídani jdeme s holkama k bazénu a k jezeru. Jsme tu asi do 13h. Uděláme si oběd a po obědě se jde zase k vodě. Musíme si to pořádně užít. Po 18h se vracíme zpět. Jdeme se trošku projít po břehu jezera. Za levou zatáčkou, kam není vidět, se otevírá pohled na obrovskou část jezera. Ten kousek před námi je jen nějaká zátoka. No tak to je fakt mazec. Vracíme se zpět do kempu přes sad s nektarinkami. Za námi se usadila nějaká parta se spoustou dětí. Mají neuvěřitelné množství stanů a jiných krámků. Nechápeme, kam to všechno nacpali. Zajdeme na recepci do restaurace na místní pivko. Teď večer tu začíná trošku víc foukat. Naproti nám se usadili sousedi s camperem (starý VW) z Německa. Trošku pokecáme o cestování a ještě nám dávají info co kde sehnali a tak podobně. Ukazuje nám, že koupil nějaký plastový box a dal ho na nosič na kola. Říká, že u Fragy je obchod s doplňky pro karavany. V noci trošku poprchává a blízká se.

Den 14

čtvrtek 6.7. 2017, 22°C, 9:00 h, Caspe SP
tacho 3929 km, ujeté 221 km

Venku je dnes zataženo. V noci trošku sprchlo, ale nic velkého to nebylo. Museli jsme na chvíli zavřít boční dveře, ale jinak jsme měli celou noc otevřeno. Vstáváme dnes o něco dříve a balíme. Po 9h jdeme na recepci zaplatit. Platím 100e za 4 dny. To vychází se vším všudy za 4 lidi, camper, elektriku, plac 25e na den. Nepamatuji si, kdy jsme platili tak málo. S autem bez elektriky ve stanu jsme platili běžně okolo 35 - 40e za noc. Cena je s kartou 17e + se doplácí děti. Po zaplacení zajdu ještě do malého krámků v kempu pro

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

bagetu. Holky mordují ještě s ostatními dětmi v kempu nějaká kořata, která se potloukají okolo recepce. Po snídani v 10h se vydáváme na cestu zpět. Venku je stále zataženo, ale teplota už je 25°C. Dojíždíme do Mequinenzy, zastavujeme se v obchodě v centru. Doplníme zásoby a nakoupíme ještě vodu. Kupujeme jí, protože voda z kempu není moc dobrá. Budeme muset do auta doplnit kanystr na vodu. Plastové kanystry, které se tu prodávají, mají objem 4 - 7l. Jsou kulaté a pořád někam utíkají. Přiděláváme je pavoukem mezi skříňku a zadní dveře. Jedeme zase do Fragy, kde se napojujeme na neplacenou dálnici, po které jsme sem přijeli. Jedeme okolo Lleidy po obchvatu. Koukáme, jestli někde ze silnice nezhlédneme onen obchod pro karavany. Nikde jsme nic nenašli. Pokračujeme tedy dál za město. Hledáme odbočku na C-13 na La Seu a Andorru la Vellu. Opouštíme dálnici a jedeme směrem do hor. Krajina se najednou rychle mění. Objevují se olivovníky a o kousek dál keře a stromy. Stoupáme mezi kopce. Dělá se pěkně a teplota stoupá na 31°C. Dnes jsme si naplánovali jen krátký přesun a tak budeme mít dost času na odpolední cournutí. Jedeme mezi kopci a na parkovišti zastavujeme na jídlo a nezbytné kafe. Teplota stoupá na 34°C. Jsme už v Pyrenejích a krajina je naprosto jiná než o pár kilometrů níž. Jedeme okolo přehrady a dostáváme se do prvního kaňonu. Přijíždíme do La Seu. Na kruhovém objezdu se rozhodujeme, zajet se podívat do Andorrry la Velly. Po malé chvilce přijíždíme na hranice. Projedeme je bez zastavení. Celník na nás jen mávne. Přijíždíme do města a hledáme kemp, který byl někde na začátku po pravé straně za nějakým stadionem. Káťa zahlédne kemp jako první, tak ho trefujeme hned na poprvé bez bloudění. Zastavujeme u recepce a jdeme se ubytovat. Vaříme si oběd, ale stále nám vypadává jistič. Mají tu jen 3A ale zaplatili jsme si 6A. Jdu za údržbářem. Ten prohodí jistič a podaří se nám uvařit na nižší výkon. Uděláme si kafe a zkusíme zvýšit výkon vařiče na sedmičku a jistič zase vypadne. Říkám to majiteli kempu a ten tam nakonec dá 10A. Po obědě se vydáváme do centra města. Jdeme po promenádě okolo řeky. Procházíme se ulicemi, kde je spousta obchodů. Jsou tu hlavně samé předražené krámy, které snad ani nikdo normální na nic nepotřebuje. Ceny za obyčejné věci jsou docela brutální. No je tu už taky spousta Rusů a ti koupí asi všechno. Zastavujeme se v jednom obchodáku, kde si kupíme něco k pití. Projdeme celou pěší zónu až horní k silnici. Jsou tu vystavené bonbóny v barvách státních vlajek. Dojdeme na křižovatku s malým kostelem. Za ní teče řeka dolů do města. Vracíme se okolo řeky k plaveckému bazénu. Budova s prosklenou špičkou. Vedle je spousta hřišť, kurtů a podobně. Holky si jdou hrát na klouzačky v jednom z parků. Jedem dolů stále podél řeky a zastavujeme se v jedné restauraci u řeky. Chceme si dát večeři. Holky chtějí pizzu. Zajdeme do pizzerie Asador. Sedneme si k jednomu stolu a obsluha nás přesadí k jinému menšímu. Prudí, že sedíme u moc velkého stolu. Druhý stůl je špinavý a na ubrusu je hnusný flek. Flek přikryje papírovými ubrousky na místo toho, aby ten ubrus vyměnil. Už mě ten blb sere. Vrcholem je, když na ty ubrousky položí ještě příbory. Zvažujeme odchod. Blíží se zase s něčím. No tak ještě chvíli počkáme. Tentokrát přinese nějaké plastové prostírání a ty nám rozdá. Po jeho odchodu u stolu něco brutálně smrdí. Zkoumáme, co to může být. Jsou to ty prostírání. Je to smrad jako když uklízečka omývala jedním špinavým a smradlavým hadrem tácy ve školní jídelně. Beze slova se na sebe podíváme, zvedáme se a jdeme pryč. Je to fakt humus. Jdeme dál po ulici, zastavujeme se v restauraci L'Orri, kde je to naprosto o něčem jiném. Stoly čistě obsluha perfektní, nic není problém. Jen škoda jednoho hosta, který sedí zády k naší dceři. Je tu roztažený a pořád něco dělá se židlí. Nevím asi ho obtěžuje, že za ním někdo sedí. Když se zvedá, tak flákně židlí do Ally. Jsem připraven už na něj vlítnout. Pak dostane jídlo a nedá se říct, že jí. Žere jako prase. Padá mu to všude na zem a do klína a nakonec vylizuje talíř. Naštěstí jdou pryč a tak je konečně klid. My si pak objednáme a v klidu se najíme a posedíme. V restauraci si napočítaly 20% navíc za obsluhu na terase, ale vem to čert. Klukovi, číšníkovi neustále něco padá po zemi. Je nějaký nervózní. Platíme skoro 30e. No není lepší se najíst po svém v klidu a ve svém. Jdeme ještě naproti do parku. Ally chce jít na WC, to také žádná sláva není, ale přežijeme to. Vracíme se zpět do

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

kempu. Myslím, že to jako zážitek stačilo. Škoda těch pitomců a blbých keců okolo, ale vždycky se musí nějaký najít, jinak by to nebylo ono.

Den 15

**pátek 7.7. 2017, 22°C, 9:00 h, Andorra la Vella AND
tacho 4150 km, ujetu 438 km**

Vstáváme a venku je pěkně a příjemně. Balíme. Dáváme si snídani. Jdu na recepci zaplatit za kemp 35e se slevou 10% za ASCI kartu. Jinak by to bylo za 39e. Je to asi nejdražší kemp na naší cestě. Vydáváme se na cestu. Vracíme se zpět do Španělska. Na druhou stranu bychom musely jet přes paso a přes celé město. Tankujeme kousek pod kempem plnou nádrž. Je tu dobrá cena (43 e, 47.5 l, 0.9 e/l, tacho 4152 km). Přejíždíme hranice na stejném místě jako včera. Dojedeme na kruhový objezd v La Seu a odbočujeme na Puigcerdu po N260. Na začátku se zastavujeme v Carefouru. Doplníme zásoby na cestu domu a ještě než vjedeme do Francie. Zajdeme se podívat do obchodu s vínem. Po nákupu jedeme přes město a přejedeme hranici, opouštíme Španělsko a jsme ve Francii. Jsme v Bourg Madame. Jen projedeme a míříme po hlavní silnici N116 směrem na Perpignan. Klesáme dolů horami. Jedem po široké silnici a vedle nás je hluboké údolí. Zastavujeme na pauzu. Pak se silnice zužuje a pomalu vyjíždíme z Pyrenejí. Dostáváme se pod hory a jedeme k dálnici. Najíždíme na čtyřproudovou silnici a ta nás navede na dálnici A9 u Perpignanu. Teplota je 25°C. Jedeme na sever směrem na Narbonne a Beziers. Zastavujeme na parkovišti na oběd. Teplota pomalu stoupá na 31°C. Všude lezou cikády. Jedeme dál na Nimes a Orange. Zastavujeme zase na pauzu a já zajdu rozměnit 50e na drobné na mýta. Teplota stále stoupá, už to ukazuje 36°C. U Orange najedeme na dálnici A7 směrem na Lyon. U Mornasu sjíždíme z dálnice. Platíme mýto 23e. Jedeme rovnou do Pont st. Esprit. Teplota je 38°C. Kemp je o něco dražší, ale máme cenu bez dětí za 27e. Je teplo a tak jsme chtěli kemp, kde je bazén, aby si holky ještě užily. Ono se to už také přehouplo do hlavní sezóny a pak už ASCI karta neplatí. Za tuto cenu zůstáváme. Majitel už nás zná, párkrát jsme tu už byli. Tak nám udělal cenu. Jinak bych se zajel asi podívat do St. Martinu. Zaparkujeme a jdeme se koupat do bazénu, když je tako velké teplo. Později si holky ještě hrají v kempu se sousedy z Belgie a jezdí na koloběžkách po cestách okolo. My relaxujeme u camperu a děláme večeri.

Den 16

**sobota 8.7. 2017, 25°C, 9:00 h, Pont st. Esprit F
tacho 4588 km, ujetu 471 km**

Venku je trochu zataženo, ale to tu bývá. Vybírá se to tu později. Dáme si snídani a pomalu balíme. Jedeme dál po D86 na sever k dálnici. Najedeme na dálnici, která je pěkně ucpaná. Jedem dál na Lyon. Vždy kousek jedeme a pak zase postáváme. Takhle to probíhá až do Lyonu. Cesta se nám protáhne o 45 min. Děláme si dvě přestávky. U Lyonu platíme mýto 23e. Sjedeme z dálnice a zastavujeme se v Decatlonu. Ve 14h jedeme dál. Projíždíme tentokrát centrem. Kousek okolo Rhóny je taky slušná zácpa. Netrávíme tu zase až tak dlouho na to jak to vypadá. Projedeme tunelem v centru a pak už to docela jedem Po chvílce jsme za městem. Vyhodilo nás to směrem na A6. Jedeme na Vilafranche. Opouštíme dálnici a jedeme stejným směrem mimo ní. Jedeme asi 20 km. Odbočujeme na N9 / D936 a po ní jedeme na Bourg en Brese. Jsou to pěkné rovné kusy silnice. Další 50 km do Bourgu uběhne docela rychle. V Bourgu se vracíme na silnici, kterou už dobře známe a jedeme dál na Lons le Saunier. Teplota stoupla na 35°C. Za Lounsem zastavujeme u supermarketu v Paray. Koukáme, že benzín o něco zdražil. Pokračujeme na Besancon a Vesoul. V Riozu odbočujeme na silnici vedoucí do Belfortu. Po asi 40 km zastavujeme v kempu u řeky, který jsem zahlédl při poslední cestě kolem.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, info@journey.cz, 28057477 ICQ

Jedeme do kempu ale v budce, kde je recepce nikdo není. Tak se ubytujeme a vyřídíme to ráno. Sprchy jsou tu na žetony, ale ty nemáme. Holt budeme muset trochu improvizovat, abychom spáchaly očistu. Dáme to po Asijském způsobu oplachování nádobou, kterou napustíme z kohoutku. Soused, vedle kterého parkujeme, nám nabízí svůj gril. Jestli si nechceme něco opéci. Máme už jen jednu klobásu, tak mu jí svěříme do péče. Odpočíváme u camperu, ale obtěžují nás tu komáři. Vyženeme je repelentem. Později se najíme a jdeme spát. V noci se přičene pěkná bouřka a slejvák se vším všudy. Musím jít ven poschovávat věci, zavřít okna a vyndat sítky z oken. Bouřka vyrazí pojistky, tak jsem odpojil i kabel, stejně nic nefunguje.

Den 17

**neděla 9.7. 2017, 23°C, 9:00 h, Autrey le Vay F
tacho 5059 km, ujetu 806 km**

Venku je mokro. Po noční bouřce nefunguje elektrika. Zkoumáme to se sousedem. Nezbude asi nic jiného než počkat až přijede majitel a nahodí jističe. Na nebi jsou sem tam mraky. Vykukuje slunce. Později přijíždí majitel a zprovozní elektriku, tak si můžeme udělat snídani. Majitel pak uklízí záchody a koupelnu. Jdu za ním, abych zaplatil za kemp. Říká, že se mám zastavit o něco později v budce coby recepce. Vyřídíme papíry a zaplatím mu 10e za všechno. No úžasný. Pomalu balíme a venku se zatahuje. Začíná kapat. Rozloučíme se sousedy a jedeme zase dál. Pokračujeme v cestě do Belfortu. Zajedeme do obchodní zóny, kde jsou obchody a supermarkety. Nikdo nikde není. Všechno je zavřené, protože je neděle. Tak tu aspoň natankujeme (80 e, 67 l, 1.2 e/l, tacho 6012 km). Najedeme na dálnici a hned platíme 3,7e mýto. To je mýto za poslední úsek dálnice k německým hranicím. Projedeme okolo Mulhouse a přejíždíme most přes Rýn. Opouštíme Francii. Jedeme na sever stále podél řeky. Jedeme na Karlsruhe a Frankfurt. Po cestě děláme několik zastávek ať už na jídlo anebo jen tak na proběhnutí. Odbočujeme na dálnici A6 směr Heilbronn a Norimberk. Venku je pěkně okolo 28°C. Za námi se to stále zatahuje, ale pak tomu zase kousek ujedeme. Provoz na dálnici je v našem směru dobrý. V opačném je to o něco horší a občas doprava docela stojí. Před Českými hranicemi odbočujeme na A93 a jedeme na sever na Hof. U Marktredwitzu opouštíme dálnici a jedeme do Čech. V Čechách najíždíme na dálnici a po chvíli jsme v Karlových Varech. Zastavíme se u Globusu a zajdeme si na nějaké jídlo. Po večeři jedeme dál na Chomutov, Most a za nedlouho jsme zase doma. Přijíždíme ve 20:30h.

Závěr

tacho 5865 km, ujetu celkem 4212 km (cena za 1 km cca 2,15 Kč) průměrná spotřeba okolo 7l

Na letošní cestě jsme poprvé vyrazili na delší cestu s naším camperem. Úspěšně jsme projeli několik zemí až do Španělska. Veškeré vybavení se nám osvědčilo a využili jsme všechno, co sebou máme a potřebujeme. Žádné vybavení není zbytečné. Musíme jen doplnit kanystr na pitnou vodu, což nebude žádný problém. Musíme jen najít nějaký, který se do prostoru za skříň vejde. Jako další mám v plánu dořešit odvětrání auta a vyřešit problém se vstřiky. Ten jsme v podstatě vyřešily hned po návratu a byly vyměněny vstřikovače na prvním a druhém válci. Hlásili nízké tlaky. Objednali se ventilační mřížky do předních oken a dodělal se tažné zařízení. Hlavním bodem bude vyřešení markýzy a její upevnění na střechu. To si ale necháme na dlouhé zimní večery. Dodělal jsem zateplení dvou zbývajících plechů.

Skvěle se vyplatila ACSI karta, která se zaplatila hned několikrát.